
רובי שונברגר / שלושה שירים

לחות

באזיר דליל אני מחלק, נתפס
בעץ רהיטים ובצבע בגדי.
הזהרתי: אני עלול להחנק.
מה הלחות הזאת שנתה וזעה
מטמטמת גוף
מגשם שלי.

משלא נראה דבר,
דמיון ציר נקדות שחורות צללו
ללכד חיה או פרי
בהשפלת עינים דלוקות
מחם ועיפות.

עלידי מי אהיה נדרש לותר?
הפחד להשאר צונן, יבש וצודק,
נושא מסמכים ועדייות הגיון או
ההתפרצות אל החדרים החמים שלי.

מתקפות טעם מהסות
באצבע של נמוס.
תנועותי המסרבלות.

שמירה

יֵרָא מִפְּנֵיו.
שָׁנִים שֶׁל
לֵילוֹת מְשַׁעֲמָמִים לֹא יִשְׁפִּיחוּ אֶת
הַגְּבֵהָ אֲנִי עוֹד
מִתְעוֹרָר לְפַעֲמִים קָם
מִנֶּגֶב אֶת הַזְּעָה
וּמִתְמַסֵּר לַחֲשָׁדָנוֹת.

עֹשֵׁב יֶרֶק
צוֹמֵחַ
עַל תְּלוּלִית עֵפֶר
בֵּת חֹדֶשׁ.
בְּעָרֵב מִתְגַּבֵּר הַקּוֹר.

בְּלִי בַיִת אוֹ מַחֲסֵה אַחֵר, בְּלֹא הַרְצוֹן לְהִתְגוֹנֵן.

בְּדֶרֶךְ
לְמָקוֹם מְמוֹנֵי אֲצִפָּה
מְשֻׁךְ כָּל הַלַּיְלָה
בְּחֵיוֹת הַמְדַבֵּר הַמְפַחְדוֹת
כִּף הַרְגֵל מִתְרַגֵּלֶת לְשִׁית, לְאָבוֹ, לְתְלוּלִית,
כִּאֵן גַּם הַשֶּׁבֶר אֵינּוּ אֵלֶּא
בְּקִעָה שְׁטוּחָה.
הַרִיחַ שַׁיְעָלָה בְּאִפֵּי לְכֹשְׁאֵעֶצֶר

כָּל שְׁאֲעֵשָׂה עַד הַבֶּקֶר;
לְהַדְלִיק אֵשׁ מְסַתֶּרֶת
וְלִישׁוֹן מִצְנָף.

אֲנַחוֹת הַחֲלוֹם
מְנִיסוֹת
עֵבְרֵי שָׂדֵה.
אֶתֶּה שׁוֹדֵר־הַדְּרָכִים
שֶׁהַשׁוֹמֵר

פורום

סורק את החדרים הריקים: הקדמתי.

המלים, אומרות לנשם אותן
נכון לרשם בשורות, מפרדות ממני.

אצבע עוברת על חבורי העץ של השלחן והעין
משקיטה, דברים קשים
אני רואה מלאכת נגרות משבחת.

יד משפשפת בד
מכסה רגל רועדת עצבים;
רשרוש חדגוני מרגיע שריר כואב,
עכשיו אפשר להרדם.